

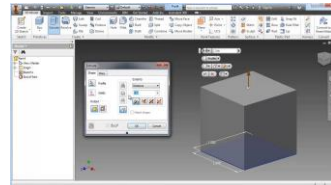
3 listopad 2018

Projektový den na ZŠ Dobřany

Ve dnech 8. a 9. 11. 2018 se na 2. stupni naší školy konaly projektové dny. Do školy přijel pan Jůza se svými dvěma studenty a ukázali nám, co je to 3D modelování. Když jsme usedli k počítačům, překvapil nás nově nainstalovaný program Autodesk Inventor. Tento program slouží k vytváření modelů třeba pro 3D tiskárny. Za šest hodin strávených v počítačové učebně jsme měli stihnout vymodelovat jednoduchý stromeček, který nás měl naučit všechny základní funkce programu Autodesk Inventor. Nejdříve jsme vymodelovali jednotlivé tři díly stromečku a

poté je složili dohromady. Většina z nás dokončila stromeček přibližně koncem čtvrté vyučovací hodiny. Po dokončení a složení stromečku jsme si ho vybarvili a vyplnili formulář k akci. Poté jsme si mohli modelovat, co jsme chtěli. Já jsem vytvořil model velice primitivní rakety. Akce se mi líbila, a jestli se uskuteční i příští rok, doporučuji ji navštívit. (Adam Bardoun, 7.C)

Smutné místo

Ráno ve středu 15. 11. 2018 se skoro všichni devátáci vydali do památného místa v Terezíně. Cesta byla dlouhá, ale když jsme se rozpovídali mezi sebou, utíkal čas rychleji. Po příjezdu do Terezína jsme se rozhlíželi okolo a dívali se, jak to tam vypadá. Nejprve jsme se přesunuli do muzea, kde jsme vyslechli přednášku, na které jsme se dozvěděli zajímavosti o Terezíně. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny, dali nám sluchátka a něco, co vypadalo jako MP3, abychom paní průvodkyni slyšeli, když si budeme dané místo procházet. Po prohlídce jsme se šli podívat, jak Židé v ghettu bydleli, v jakých podmínkách spali, jaké měli postele... Docela je lituju, protože museli být namačkaní na sebe a celkově neměli moc

soukromí. Po krátké pauze na jídlo jsme se zúčastnili workshopu, kde jsme pracovali ve skupinkách. V poslední části prohlídky jsme se také dozvěděli, jak Židy trestali, jakým způsobem je drželi, jak je zabíjeli. Je to velmi smutné místo. Ti lidi se v té době museli cítit hrozně. Dokážete si to představit, kdyby se vám něco takového stalo? Lidi by se měli zamyslet nad tím, co dělají oni sami a co dělají jiní jim. Bylo to špatné období. Celá exkurze byla zajímavá a velmi poučná. Exkurzi jsme zakončili v McDonald's. Za mě můžu říct, že výlet byl skvělý a dozvěděla jsem se hodně nových věcí. Každý by tam měl jet a zamyslet se nad tím, co se dělo. (Markéta Czerna a Monika Provazníková, 9.C)

Co společného mají Krasy a Horažďovice?

Na první pohled možná nic, jistě jsou to obce ležící v ČR, dokonce ve stejném kraji, ale zeměpis jsem na myslit neměl. V Horažďovicích i v Krsech se totiž nacházejí poměrně nedávno vybudovaná environmentální centra. Nechci posuzovat, které je lepší, ale takové malé srovnání není od věci. Zatímco v malebném městečku na Klatovsku se jedná o rekonstrukci starého mlýna, v Krsech je centrum v úplně nové budově, umístěné i v anketě "Stavba roku". Rozdílný je i program, v Horažďovicích jsem se setkal spíše se zaměřením na okolní přírodu a botaniku. V Krsech jsme se zabývali zejména vývojem člověka, historií planety Země a problematikou světelného znečištění. Na závěr je třeba dodat, že se mi líbilo v obou těchto zařízeních, a myslím si, že takovéto výukové aktivity mají velký smysl. (Filip Umner, 9.B)

Na střední škole

Bára Čížková: Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Matika, protože jsme dostali novou vyučující, která neumí látku vysvětlit. **A jaký je zase nejlehčí?** Nejlehčí asi písemná a elektronická komunikace. **Jak se ti na střední škole líbí?** Líbí se mi kolektiv lidí, který mám ve třídě. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní?** Určitě je jiný, učitelé mají k většině věcí jiný přístup než na základní škole a je to všechno těžší. **Na co tě základní škola nepřipravila?** Myslím, že by se hodilo, kdybychom na základní škole více probírali literaturu. **Na co by se měli učitelé základních škol zaměřit?** Myslím, že není nic "speciálního", na co by se měli zaměřit. Ví, co by nás měli naučit, a to se také snaží splnit. **A na co vás základní škola až moc připravila?** Na všechno jsme připraveni tak akorát. **Co tě nejvíc nebaví na střední škole?** To, že se musíme skoro na každou hodinu přesouvat do jiné třídy.

Honza Šváb: Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Mechanika. **A jaký je zase nejlehčí?** Technické kreslení. **Jak se ti na střední škole líbí?** Je to tam super, nemůžu si stěžovat. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní?** Musím být teď víc samostatný, než jsem byl, už to není jako na základce, kde se můžeš obrátit skoro na všechny. To byl na začátku můj kámen úrazu. **Na co tě základní škola nepřipravila?** Ať jsou furt takoví, jaký jsou, je to alespoň pro mě to nejlepší a vždycky na ně budu vzpomínat v dobrým. **Na co by se měli učitelé základních škol zaměřit?** Vše je, jak to má být. **A na co vás základní škola až moc připravila?** No nějak extra, že by nás na něco extra připravila se říct nedá, každý

si musí zvyknout na nové podmínky v nové škole. **Co tě nejvíc nebaví na střední škole?** Nic, co bych mohl vytknout, všechno mi hrozně rychle utíká, že ten čas ani nevnímám.

Linda Rohrhoferová: Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Zatím si nemyslím, že by byl nějaký určitý předmět nejtěžší. Vše je o tom, jak ve škole dáváš pozor a jak moc velkou je pro tebe škola prioritou. **A jaký je zase nejlehčí?** Nejlehčí pro mě bude zatím asi angličtina. **Jak se ti na střední škole líbí?** Na střední se mi víceméně líbí, ale je mnoho holek ve třídě, které mi nesedly chováním, a navíc mají jiné priority, sny a životní cíle. Jinak učitelky máme skvělé, ale žádná z nich mi nikdy nenahradí paní učitelku Hlaváčovou. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní?** Ano, samozřejmě. Na základní škole jste povinně, zatímco na střední ne. Učitelé vás tu netahají za ručičku. Buď se učíte a máte dobrý prospěch, nebo vás bez problémů klidně „vylejou“. Je to vaše volba, zda tam studujete. Učitel vysvětlí látku a je na vás, co si z ní vezmete. **Na co tě základní škola nepřipravila?** Základní škola je základní škola. Dá nám základní přehled. Myslím si, že mi dala vše, co měla. Jestliže chci vědět něco víc, to už je na mně. **Na co by se měli učitelé základních škol zaměřit?** Myslím si, že někteří učitelé by mohli zkusit být více empatičtí. Ne do vás hustit jen to učení. Někdy za čas by si mohli v hodině najít 10-15 minut a více si s vámi povídat o tom, jak se vidíte za několik let. Tak zlehka jim promlouvat do duše a povídat si o tom, co je pro vás v životě důležité. Abyste následně vstoupili do „nového“ života tou správnou nohou. **A na co vás základní škola až moc připravila?** Co se týče učiva, tak děkuji paní učitelce Hlaváčové, že díky ní alespoň trochu češtinu ovládám. Když se kouknu na to, jak píší některé moje spolužačky, je to katastrofa. U nich snad platí, že všude je měkké i. **Co tě nejvíc nebaví na střední škole?** Rozhodně dojíždění, ale jinak mě baví tak nějak vše.

Dáša Brožková: Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Nejtěžší je pro mě asi ekonomika, je to náročný na pochopení a vím, že je to důležité pro život, ale ta naše učitelka mluví jako Eminem, takže nic nestíhám. **A jaký je zase nejlehčí?** Nejlehčí není nic. Ale baví mě psaní všemi deseti, je to zajímavé, a když se nějaké cvičení povede bez chyby, tak mám dobrý pocit. **Jak se ti na střední škole líbí?** Jsem ráda, že na střední jsem, obchodní akademie je super škola, výborně vybavená, většina učitelů je super, náš pan ředitel pro nás dělá jen to nejlepší. Je to úplně něco jiného než základka. Takový NOVÝ ZAČÁTEK. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní?** Hodně se zkouší. Na základní škole nás vůbec nezkoušeli a my jsme byli rádi, ale myslím, že to není dobrý. Například v angličtině se fakt slovíčka učíme, je to pro nás důležitý a píšeme na ně testy, dokud nemáme 1 nebo 2. Chybí mi hlavně slovní zásoba. **Na co tě základní škola nepřipravila?** Myslím, že na ten jiný způsob učení, a nepřipravila mě na fyziku. Vůbec nic neumím. **Na co by se měli učitelé základních škol zaměřit?** Zaměřit by se měli na to zkoušení a ty slovíčka. Více to probírat a donutit žáky se to naučit. Teď doopravdy rozumím všem textům, co jsme četli. **A na co vás základní škola až moc připravila?** Tak to netuším. Myslím, že je to u každého jinak. **Co tě nejvíc nebaví na střední škole?** Dojíždění.

Voita Váca: Jaký předmět je pro tebe nejtěžší? Nejtěžší jsou pro mě asi počítačové sítě. **A jaký je zase nejlehčí?** Nejlehčí je pro mě z odborných hardware a z humanitních 100% čeština. **Jak se ti na střední škole líbí?** Na střední škole jsem hrozně šťastný, nemohl jsem si vybrat lépe. **Je systém učení na střední škole jiný než na základní?** Jak v čem, většina předmětů se vyučuje pořád stejně, ale např. angličtina se vyučuje jinak - mnohem hůř, zlatá paní učitelka Hlaváčová. **Na co tě základní škola nepřipravila?** Na nic, vše jsem uměl ze základky. **Na co by se měli učitelé základních škol zaměřit?** Asi na nic, Základní škola v Dobřanech je dostatečně zaměřena na každý předmět. **A na co vás základní škola až moc připravila?** Je teprve listopad, takže to úplně nedokážu posoudit. **Co tě nejvíc nebaví na střední škole?** Praxe - máme špatného učitele, neumí moc učit a je hrozně přísný. (Filip Čížek, 7.C)

SENÁT

Jednání Senátu - Horní sněmovny 22. 11. 2018

Přítomni: Julie Princlová, 6.A, Ondřej Davídek, 6.B, David Fonhauser, 6.C, Julie Nesvedová, 7.A, Julie Švarcová, 7.B, David Hloušek, 7.C, Jakub Šatra, 8.A, Daniel Noska, 8.B, Kristýna Tichotová, 9.A, Filip Umner, 9.B, Vlastimil Pech, 9.C, Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Naděžda Vlasáková

Program:

- 1) **Adopce** - dopis pro Resty byl podepsán a bude odeslán.
- 2) **Adventní týden** – jednalo se o zpěvu koled při přestávce o Chvále různosti. Dobrovolný zpěv byl odsouhlasen a další organizaci dostala na starost Julie Princlová.
- 3) **Turnaj Resty** – bude se konat 16. a 17. 4., byli určeny sporty, a to pro 6. a 7. ročník vybíjená, pro 8. a 9. ročník přehazovaná, všichni budou hrát florbal, třetí netradiční sport bude určen učitelé Tv.
- 4) **Třídění** – upozornění na vynášení košů, které by se měly vynášet po konci vyučování a na větrání kvůli špatnému vzduchu ve třídě.
- 5) **Spolupráce s MŽŠ** - je již domluvena, návštěvy škol budou: 4. 2. do Dobřan, 11. 3. do Plzně a 29. 3. bude společné setkání na Prusinách - téma asi Africká vesnice.
- 6) **Tříkrálová sbírka** – již se přihlásilo 11 skupin.
- 7) **Školní jídelna** – navštívila nás vedoucí školní jídelny a představila nám projekty, kterých se jídelna tento školní rok účastní: Zdravá školní jídelna, kdy poznáme změnu hlavně v absenci sladkého pití při sladkém jídle. Sto let společně je soubor postupných soutěží, které plní hlavně

- 8) klub, ale není bráněno nikomu se připojit. Bude pořízen elektrický kompostér, který by měl snížit náklady na odvoz zbytků, ale stále se musíme sami snažit o jejich snížení.

Příště: 3. 12. 2018

Zapsala: Kristýna Tichotová, 9.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 27. 11. 2018

Přítomni: 4.A: Šárka Bardounová, Dominik Děd; 4.B: Aleš Andrýs, Matěj Brokeš; 4.C: Františka Peksová, Matěj Kříž; 5.A: Šimon Malotín, Daniel Šimon; 5.B: Lucie Maxová, Jan Duchek; 5.C: Matěj Smola, Anežka Knorová; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Neplytvání jídlem ve školní jídelně:** senátoři diskutovali nad návrhy plakátů a společně sestavili plakát s návodem na neplytvání jídlem, který umístí v obou budovách školy a ve školní jídelně.
2. **Chvála různosti:** přihlašování pomocí lístků s čísly bloků proběhlo bez problémů.
3. **Adopce na dálku:** senátoři podepsali dopis pro Resty Nankingu.
4. **Aréna:** pan ředitel informoval senátory o postupném dovybavení 1. stupně dotykovými displeji a seznámil je s aktivitami SHS.

Příští jednání: 11. 12. 2018

Zapsali: Daniel Šimon, Mgr. Ivana Nazarovová

ZAHÁJENÍ JUNIORFESTU 2018 PLZEŇ

V sobotu 10.11. jsem šla na Juniorfest s rodiči konalo se to v plzeňské Olympii. Na začátek nás uvítal Matyáš Valenta a představil přeštický pěvecký sbor. Po uvítání začali zpívat. Zpívali krásné písničky. Pak nás seznámil s mezinárodní porotou. Po úvodu začala pohádka Čertí brko. Andrea 4. C

Čertí brko je volné pokračování pohádky S čerty nejsou žerty. Hlavní postava byl čert Bonifác, kterého hrál Jan Cina. Když v jednom peklu kleklo brko, poslal Lucifer Bonifáce s brkem novým. Jaká byla cesta a co všechno se v pohádce dělo? Jděte do kina, pohádka je moc pěkná a vtipná. Terka 4. A

CESTA DO PRAVĚKU

V neděli 11. listopadu jsem šla do kina na film Cesta do pravěku. Původní film natočil pan Karel Zeman v roce 1955, nyní jej digitálně upravili. Před promítáním filmu přišli na pódium Ondřej Beránek (filmový producent), Ludmila Zemanová - dcera Karla Zemana a pan John Stevenson (Industry program). Film je o čtyřech kamarádech, kteří našli u jeskyně zkamenělého trilobita. Rozhodli se, že popluží skrze jeskyni. Čekala je dlouhá cesta zpátky časem přes dobu ledovou, třetihory, druhohory až do prvohor, kde našli trilobita, ale tentokrát skutečného. Film byl nejen napínavý, ale i poučný a moc hezký. Iveta 4.A

STOLETÍ POHÁDEK

V sobotu 10.11. se konala v Dobřanech akce jménem Století pohádek. Start byl na náměstí TGM a trasa vedla přes celé Dobřany až ke Káčku. Bylo tam 35 stanovišť s pohádkami, starými i novými. Někde byly i postavičky. Například byl krásný čert Urijáš, kterého hrála naše paní učitelka Marcelka Vohradská. Ještě se mi líbil Maxipes Fík a Šíleně smutná princezna. Sbírala se slova do tajenky, z které potom vznikla krásná hláška z večerníčku Bob a Bobek. Kateřina 4. A

JUNIORFEST

ČARODĚJOVY HODINY

Šla jsem s kamarádkou na film Louskáček. Ale pustili nám jiný film: Čarodějovy hodiny. Někteří lidé proto odešli. Já ne, byla jsem zvědavá, co je to dětský horor. Film se mi příliš nelíbil. Pořád jsem měla zavřené oči a schované uši. Na tak strašidelný film už nikdy nepůjdu. Štěpánka 4. A

JÁ JSEM WILLIAM

Film „Já jsem William“ je o chlapci, který má maminku v nemocnici a jeho tatínek zemřel při automobilové nehodě. Ujal se ho strýc. Aby chlapec uživil, musel začít více vydělávat. Stal se překupníkem a současně hrál poker. Často prohrával, až se hodně zadlužil. Hrozilo mu, že ho věřitelé (gangsteři) zabijí. William se rozhodl, že svého strýce zachrání. Neohroženě přišel za šéfem gangsterů a prosil za strýčka. Šéf dal Williamovi nabídku, že počká se splátkami, když mu bude chlapec venčit psa. Díky tomu strýc získal čas a sehnal peníze na dluh. Tom 4.A

Tom 4.A

Hubča 1. C

SUPERMORČE

Film je o holčičce Emily, kterou kousne do prstu morče. Získá tak dar, přeměnit se na morče. V této podobě se vydá na pomoc sled'ům, kteří žijí v otráveného vodě. Emily se rozhodne zachránit sledě. Film se mi moc líbil. Marek 4. A

PÁNI KLUCI

Sobotní dopoledne jsem si velmi užila. Šly jsme s maminkou do kina na starý film Páni kluci. Přišly jsme tam a představte si, byly jsme tam docela samy. Film pustili jen pro nás dvě. Film se mi líbil a je mi líto, že nepřišlo více diváků. Kateřina 4. A

Kateřina 4. A

AMIN A AKVAN ROZHOVOR

S REŽISÉRKOU

Paní režisérka Zohal Razavi natočila film o Amin a Akvan. Doba natáčení trvala dva a půl roku. Jestliže chcete být režisérem animovaného filmu, nesmíte se lehce vzdát svého snu. Na filmu pracoval tým 17 lidí a sama režisérka osobně dělala většinu animací. Tom 4.A

Tom 4.A

Film byl dabovaný do sálu. A teď už k samotnému příběhu. Jednoho dne se Amin a Akvan plavili na lodi a dopluli do nějakého města. Amin a Akvan si šli najít nějakou práci. Amin byl holič a Akvan barvil vlnu na oblečení. Potom si Amin přivlastnil lázně a postavil obchod s mýdlem. Jednoho dne si Akvan s přítelem koupili jed a otrávil jedem Aminovy lázně. Přišel starosta města. Když se sprchoval, vytekla na něj otrávená voda. Amin o tom vůbec nic nevěděl a zavřeli ho do vězení. Karolína 4. A

Karolína 4. A

POHÁDKY NARUBY

Evelinka 1. C

SERŽANT STUBY

Seržant Stuby je psík, který prodělal vojenský výcvik a tajně se dostal až na frontu. Pomáhal zachraňovat raněné a zasypané vojáky. Konec války prožil zraněný (nadýchal se plynu). V nemocnici všechno dobře dopadlo i Stuby i jeho kamarádi, vojáci se vrátili jako hrdinové.

Štěpánka 4. A

FALCONI

Se třídou jsme v Káčku viděli film, který se jmenoval Falconi. Film byl z Islandu. Na něj přijela porota ve složení Florian Schnel, Jiří Forejt a Loise H. Johansen. Ve filmu mluvili islandsky, titulky byly anglické a pan Petr Milnařík to překládal do češtiny. Film byl o fotbale a hlavní postavou byl Jón.

Ondřej, 4.A

Jón měl několik kamarádů z fotbalového týmu. Další postavou byl kluk jménem Ívar, ten hrál za tým IBV. Film byl dojemný a poukazoval, že i velcí nepřátelé se mohou stát přáteli.

Vája 4. A

Ondra 4. A

KASKADÉRSKÁ SHOW

Dne 11.11. se v Domažlicích konala kaskadérská show. Byly tam kaskadéři, kteří ukazovali různé bojové chmaty. Pak jsme si to mohli vyzkoušet. Pak ukazovali pády do krabic, ty jsme si taky mohli vyzkoušet. Jeden kaskadér skočil z pěti metrů do krabic. Také se jeden kaskadér zapálil. Říkali, že takhle může hořet až tři minuty. Byl pomazaný hořlavou pastou. To se mi líbilo asi nejvíce. Na konci byla autogramiáda. Show byla velmi povedená.

Dominik 4.A

WORKSHOP PIXELACE

Juniorfest není jen o dětských filmech, ale také o pracovních dílnách – workshopech. V pondělí jsem takovou navštívila s některými spolužáky. Učili jsme se animovat jedním z druhů animace je pixelace. Potřebujete k tomu věc, či člověka, kterého nafotíte (12 snímků za vteřinu). Každý tým si vyrobil svůj film.

Například ohýnek, který se sám postaví. To dělal náš tým. Jiná skupina dělala, jak člověk prochází zdí. Dopoledne v infocentru mě bavilo.

Štěpánka 4. A

Nejdříve nám pustili několik tříminutových filmů (byly vtipné) a vysvětlili nám, jak se tyto filmy natáčejí. Poté jsme ve skupinkách vytvářeli své filmy. Naše skupina natočila např. fixy lezoucí po zemi.

Iveta, 4.A

Měli jsme dvě a půl hodiny na to, abychom udělali krátký film. Pak jsme ty filmy viděli v televizi. Akce byla velmi povedená. Moc mě to bavilo.

Dominik 4.A

V infocentru nás přivítaly Diana a Bára. Teď k ději workshopu. Jako první část nám vysvětlily, že tato dílna bude o animování filmů. Poté pustily jejich díla. Stáhli jsme si aplikaci, která se jmenuje STOP MOTION STUDIO. Tato aplikace umožňuje oživit neživé věci, např. batoh, fixy, oblečení apod. Mé první video byla samoskládací bunda. Druhé fixový had. Dají se také dělat triky, například teleport. Stoupneš si ke zdi, druhý tě vyfotí, přejdeš jinam a vyfotí tě, jako kdybys vyšel třeba ze zavřených dveří. Samotný workshop trval 3 hodiny. Moc se mi líbil.

Šárka 4.A

Natočit film bylo docela těžké, jelikož na jednu vteřinu jsme museli natočit dvanáct snímků. Byl to skvělý zážitek!

Anča 4. A

KONCERT MILANA PEROUTKY

V pondělí 12.11. se v Plzni v Depu konal koncert skupiny Perutě. Koncert navštívila moje mamka, sestra a sestřenice. Koncert začínal v šest večer a poté Milan a jeho skupina hrála hodinu jejich nejlepší hity. Naučil publikum spousty refrénů svých písniček a poté si je mohli zazpívat spolu s kapelou. Po skončení koncertu uspořádali autogramiádu a lidé se s nimi mohli i vyfotit. Koncert byl prý moc hezký.

Dominik 4.A

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU

MARCELOU VOHRADSKOU

Jaká akce vás nejvíc bavila?

Povídání s Danielou Kolářovou a Jaromírem Hanzlíkem. Jejich spolupráce už trvá 50 let. Otázky Tondy Procházky, jehož hosté byli Bára Štěpánová a Lukáš Pech.

Jaký film vás nejvíc dojal?

Letošní rok jsem během festivalu navštívila asi nejvíce filmů v porovnání s jinými lety. Pochopitelně část z nich se svojí třídou 4.A. :) Největší „doják“ byl švédský film Opička. Doporučil mi ho výkonný ředitel festivalu pan Michal Šašek, ale že mi nebude stačit pouze jeden balíček kapesníků, to už mi neřekl. :) film byl nádherný.

Jaký film vás nejvíc pobavil?

Asi nová česká pohádka Čertí brko.

Jaká osobnost vás nejvíc zaujala?

Tady se nebudu držet jen letošního ročníku. Několik málo „celebrit“ od filmů jsem viděla a s některými vyměnila pár slov. Letos na mě udělala veliký dojem filmová a divadelní herečka Daniela Kolářová. Je to velmi milá elegantní dáma. A z návštěv předešlých ročníků mě nejvíce okouzila scénáristka a

režisérka Marie Poledňáková. Její přístup k životu a zvládání „nesnázi“ je mi velikou inspirací. A pak ještě magické oči herce Kábira Bediho (Sandokan). :)

Jak k sobě patří Juniorfest a vy?

Vrátím se o pár let zpátky. Měla jsem ráda už Filmák – předchůdce Juniorfestu, který kdysi probíhal v Dobřanech. Ten jsem prožívala jako divák. Milovala jsem a mám dodnes ráda atmosféru osobního setkání s lidmi od filmu a naslouchání jejich historek. Chodila jsem na filmy, setkání i na doprovodné akce spolu s dcerkou. Ta tehdy chodila do 2., později do 3. třídy a podílela se na zahájení, zakončení i festivalové znělce.

K Juniorfestu jsem přičichla v roce 2013, kdy jsem byla přizvána i s mojí dcerkou (už trochu odrostlejší) ke spolupráci na slavnostním zahájení. A ta spolupráce se postupně rozvinula na některé další věci kolem tohoto kolotoče.

Přála by jste si aby se na Juniorfestu objevil nějaký konkrétní host?

Přála bych si, aby hostem Juniorfestu byl v budoucnu pan Marek Eben.

Máte ráda Juniorfest?

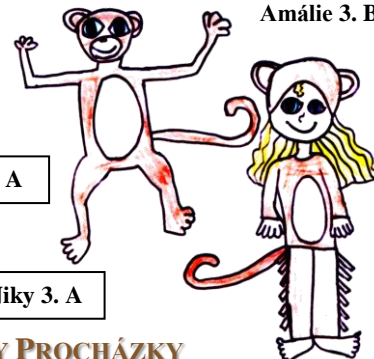
AUTOGRAMIÁDA S PRODUCENTEM JITENDROU MISHROU

OPIČKA

15.11. jsme s naší třídou navštívili kino Káčko, kde jsme zhlédli příběh Opička. Film byl smutný, ale krásný. Pořád o něm přemýšlím a je mi moc líto lidí, kterým zemře někdo blízký a milý. Nevím, jestli je možné, aby se zemřelý člověk vrátil mezi nás živý v jiné, třeba zvířecí podobě. Moc bych si přála, aby tomu tak bylo.

Amálie 3. B

Emily 4. A

Niky 3. A

OTÁZKY TONDY PROCHÁZKY

Večer 12. 11. v Dobřanech se v rámci Juniorfestu konala beseda otázky Tondy Procházky. Hosty byli herci Bára Štěpánová a Lukáš Pech. Mimo jiné představitel Létajícího Čestmíra. Beseda se konala v novém multifunkčním sále firmy Contes nad nádražím. Mimochodem je moc krásný. Líbil se mi humor pana Procházky a to jak paní Štěpánová zpívá. Celou besedu nahrával ČRo Plzeň. Záznam se vysílá 24. 11. a 1.12.

Kateřina 4. A

BESEDA S HERCI DANIELOU KOLÁŘOVOU A JAROMÍREM HANZLÍKEM

HALLOWEEN VE TŘETÍCH TŘÍDÁCH

STRAŠIDELNÉ PŘÍBĚHY

O jedné noci byla velká tma. Uprostřed města se objevil kostlivce a vešel do opuštěného domu. Nikdo ho neviděl. U toho domu byla hořící dýně, která mluvila. Dýně řekla: „Ahoj, kostlivče.“ Ráno s prvním paprskem slunce zmizeli. Všichni lidé právě vstávali. Byl normální den.

Štěpán 3. A

PÁRTY V TĚLOCVIČNĚ

Jednoho večera o Halloweenu se na zahradě objevila svítící dýně. Dýně se hýbala a rozžhavlala oheň. Pak přiletěli duchové, ale oheň je nezranil. Dýně byla šťastná. Rozbřesk zasvítíl a rozpáral noční tmu.

Miša 3. A

Jednou o Halloweenu se na kopci Oběšáku otevřela cesta do podsvětí. Ozvalo se: „Húúúúú.“ Byl to duch Standa. Zrovna venčil duchopsa. Vidí nějakou záři a vzpomněl si: „Vždyť je Halloween!“

Josef 3. A

Na Halloween byla černá noc a dýně se rozsvítila. Svolovala všechny mrtvé. Přišly mrtvolky, objevili se i kostlivci a duchové. Udělali si party až do svítání. Jestli neumřeli, tak slaví dodnes.

Agáta 3. A

ZKRAŤTE SI ČEKÁNÍ NA JEŽÍŠKA A VYBARVILITE.

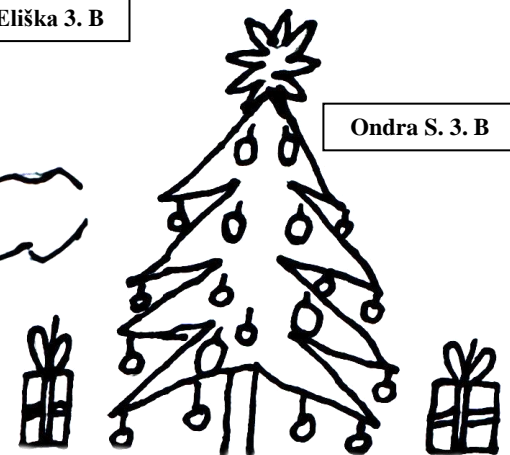
Eliška 3. B

WORKSHOP SE SLOVINCI

Na workshopu jsme dostali obraz na papíru a něco co vypadalo jako jehla. Pod obraz jsme dostali polystyrén. A podle tlustě vytištěných čar, jsme jehlou propíchovali obrázek. Poté se na druhé straně objevilo Braillovo písmo. Vypadalo to moc hezky. Bylo to pro slepé lidi. Pak jsme odlévali sádrou. Workshop se mi moc líbil.

Dominik 4. A

Ondra S. 3. B

STO LET REPUBLIKY

Zjišťovali jsme, jak se žilo dříve. Povídali jsme si o našich prezidentech, koukali jsme na film Bylo nás pět. Zpívali jsme státní hymnu, luštili křížovky, vybarvovali státní znak, seznamovali se s dalšími významnými Čechy. Poslouchali písně Jaroslava Ježka. Všechno se mi to líbilo.

Terazka 3 B

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

➤ *Basketball: hod' do koše (překlad z angličtiny do češtiny).*

100% COCO

14. 11. 2018 jsme šli do kina na film 100% Coco. Na film šla naše třída 6.B, další šesté a sedmé třídy. Film promítali v Káčku v rámci Juniorfestu. Film 100% COCO je z roku 2017 a je to nizozemský film. Odehrával se v jednom městě, kde bydlela třináctiletá dívka jménem Coco. Ta měla sen stát se módní návrhářkou. Jednou ve škole jí spolužačka Amanda nazvala Klaunem Coco kvůli jejímu stylu oblékání. Od té doby Coco změnila styl oblékání a do školy chodila oblečena jako ostatní spolužačky. Ale na internetu stále natáčela videa o módě pod přezdívkou Style Tiger. Nakonec vyhrála v Paříži soutěž o módě. Příběh byl zajímavý, bavili jsme se všichni, i když tento film byl spíše pro holky. (Dominik Silovský, 6.B)

Projekce filmu Pachtu' dospívání

Tento brazilský film se promítal s českými titulky ve čtvrtek 15. listopadu v kině Káčku. Sem dorazili žáci 8. a 9. tříd. Po úvodních reklamách jsme zhlédli film, který byl o životě teenagerů.

Hlavní postavou je dospívající dívka Tati a jako každý teenager miluje život v sociálních sítích. Ale to se obrátí proti ní. Tati se potká na večírku se spolužákem. Tam se vidí s Reném, klukem ze školy, a oblíbí si ho. René

bydlí s tátou, sestrou a bratrem v malém domku u pláže. Jednoho dne se s ním jde projít ke kašně a začnou si prohlížet fotografie v mobilu. Ukazuje Renému fotky a tam je jedno video, které Reného zaujme. Tati říká, že je to pouze hloupé video. Po chvíli se chce Tati vyfotit, ale zjistí, že mobil nemá. Společně se spolužáci mobil hledají, ale marně. Zklamaně odchází domů. Druhý den ve škole si na ni začnou všichni ukazovat. Na konci chodby ji zavedou její spolužačky na záchod a Tati se dozvídá, že to video v mobilu si žáci posílají mezi sebou. Šlo o pornografické video s jejím přítelem. Dá se do pláče. Všichni ve třídě si na ni ukazují, smějí se jí. Nechápe, kdo to mohl udělat a jak ji mohl takhle ztrapnit. Tati se ptá každého, kdo měl její mobil, nikdo ho neměl, nikdo ho neviděl, nikdo to neposlal. Snaží se nepodlehout

beznaději, ale ta bolest je moc silná.

Po pár dnech těchto muk přijde ta největší rána. Její video se dostává na pornografickou stránku. To už bylo na ni moc. Snaha o řešení tohoto případu je marná a Tati se pořad trápí a dojde k závěru. Rozhodne se. Doma najde tátovu pistoli a odnese ji do školy. A před zraky kamer se střelí do hlavy. Tati umírá. A jenom kvůli tomu videu. Po několika minutách to ví celý svět a tomu zloději mobilu začíná docházet, co vlastně udělal. Ten nátlak na něj se vystupňoval. Přizná se. Byl to René, ten, koho měla Tati v oblibě a skoro i v lásce. Kvůli tomuto incidentu je René předvolán na policii. René uteče z domu, musí se s tím vyrovnat, ale netuší, že přijede i jeho matka. Začne ho hledat. Za den se matka jde podívat do továrny, kam René rád chodil, a najde ho. Matka si s ním promluví a nabídne mu, ať jede s ní do města, kde bude vyšetřován policií. Souhlasí a vrací se zpět domů. Cestou se zastaví u rodičů Tati a přizná se jim. Tatina matka dá Renému facku a vyžene ho z jejich domu. René pláče v autě a tím film končí.

Film se mi líbil, ale přihlouplé poznámky nejmenovaných spolužáků byly až nepřiměřené. Třeba: „Za takovou šunku dát šedesát korun.“ „To byla kravina.“ ... Ale byli i tací, kterým se film líbil a chválili ho. Doporučuji zhlédnout tento film. Sice je až od 14 let, ale myslím, že i mladší ho ocení. (Lukáš Gitler, 9.B) Fotografie: www.fdb.cz, www.csfd.cz, www.imdb.com

V Káčku, ne na Karlštejně

Dne 14. 11. 2018 v rámci Juniorfestu se konalo setkání s Jaromírem Hanzlíkem a Danielou Kolářovou. Mohli jste je vidět v Káčku od sedmnácti hodin. Na jevišti probíhal rozhovor, který vedl jeden z rozhlasových redaktorů. Kládli různé otázky oběma hostům. Diváci si nejen užili mnoho zábavy, protože reakce pana Hanzlíka byly skvělé a různými historkami pobavil všechny diváky, ale zároveň jsme se dozvěděli něco ze života u filmu. V mnoha filmech a seriálech hráli spolu, i na jevišti působili jako nerozlučná dvojice. Na závěr setkání proběhla autogramiáda a my jsme měli také možnost položit pár otázek.

Daniela Kolářová je česká herečka. Narodila se 21. září 1946 v Chebu. Když jí byl rok, její rodiče se rozvedli. S matkou se přestěhovala do Karlových Varů. Má mladší nevlastní sestru Věru. Poprvé stála před kamerou, když jí bylo dvacet let. Stala se populární herečkou, hraje až dodnes. Hraje v divadle i ve filmu.

Určitě ji znáte z filmů: Noc na Karlštejně, Nemocnice na kraji města, Lucie, postrach ulice, Vratné lahve... Kromě toho také pracuje pro rozhlas a namluvila mnoho inscenací.

Jaromír Hanzlík se narodil 16. 2. 1948 v Českém Těšíně. Jeho rodiče se také rozvedli a on vyrůstal převážně s tatínkem. Díky jeho práci se Jaromír Hanzlík dostal k divadlu už jako malý kluk. Na divadelních prknech začínal už jako sedmnáctiletý. Poprvé hrál s Danielou Kolářovou ve filmu Slasti otce vlasti a od roku 1971 se stali hereckými partnery na mnoho let. Jaromíra Hanzlíka můžete znát z filmů: Noc na Karlštejně, Léto s kovbojem, Nesmrtelná teta, Gangster Ka, Lucie, postrach ulice. Jaromír Hanzlík je stále aktivní herec, dokonce nyní natáčí film podle vlastního scénáře.

Rozhovor s Danielou Kolářovou

Proč jste skončila s politikou a raději se věnujete herecké kariéře? Nikdy jsem si nemyslela, že by se mi přihodilo,

že bych se ocitla v politice. Ale ta doba byla tehdy tak mimořádná, že mě poprosili, jestli bych nekandidovala za Občanské fórum do voleb. Řekla jsem, že ano, ale ať mě dají na nejposlednější, nevolitelné místo. Dostala jsem tolik preferenčních hlasů, že jsem pak v té politice dva roky zůstala, protože mně bylo

trapné se vymluvit a říct, že to neplatí. Jakmile jsem si zažila tu občanskou výchovu v parlamentě, tak jsem po dvou letech už nechtěla kandidovat. **S jakým filmovým partnerem se vám nejlépe točilo?** S Jaromírem Hanzlíkem a pak se Zdeňkem Svěrákem. **A s jakým režisérem se Vám nejlépe točilo?** To byl Ivo Novák, s tím jsme natočili Léto s kovbojem. Pak to byl také pan režisér Podskalský nebo mladý Jan Svěrák a s panem režisérem Dudkem v televizi, který byl náš kmenový režisér z divadle Na Vinohradech. A snad jsem na nikoho nezapomněla.

Jak hodnotíte moderní technologie – počítače, notebooky a mobilní telefony? Já tedy s počítačem umím jen základní věci. Můj mladší syn je „ajták“, ten umí úplně všechno. Určitě je to ku prospěchu, k získávání informací atd. Je to strašně užitečné. Ale je to také na druhou stranu, jako všechno, co lidé vymysleli, strašně zneužitelné. Dá se to zneužívat k dezinformacím, ke kriminalitě, k dětské pornografii, na to velký pozor. Vždycky je dobré s tím rozumně zacházet. A nepřehánět, jako v ničem. **Říkala jste, že váš syn je „ajták“. Snaží se vás také něco naučit?** Spíš já ho obtěžuji, když se mi něco stane s počítačem a nevím si s tím rady. On pak kroutí očima do nebe, že to snad ví každý, ale vždycky mi poradí. **Jaký máte názor na dnešní generaci?** To mižů těžko posuzovat. Neumím to generalizovat. Myslím si, že každý člověk je jiný. A házet všechny do jednoho pytle mi nepříjde fér. Chci doufat, že ta generace bude co nejlepší a nejchytřejší. **Hrajete raději roli záporáka nebo kladěse?** Hrát záporáka je vždy lepší. **A jaká role záporáka se vám nejlépe líbila?** Kdysi jsem v televizním filmu hrála hnusnou učitelku divadelní fakulty, takovou potvoru. Ta se mi, myslím, hrála moc dobře. **V jakém filmu byste si přála hrát?** To strašně záleží na dobrém scénáři. Když někdo nabídne dobrý scénář a je tam záruka dobré režie a celého týmu produkce, je to skvělé. Kvalitní

text jak v divadle, tak u filmu je základ. **Mluvíte velmi spisovně, vadí vám, když okolí kolem vás mluví nespisovně?** Vadí mi to ve veřejných sdělovacích prostředcích. Křičím na ně a opravují je. Třeba veřejnoprávní stanice Českého rozhlasu Vltava, tam mluví dobře. Týká se to především kultury, tak tam s jazykem hospodaří velice dobře. Mrzí mě to, trápí mě to, ta pokleslost a vulgarita! **Měla jste větší radost z hraní, když jste začínala, nebo když už**

jste měla zkušenost? Když je člověk mladý, je drzý a nemá strach. Čím je člověk starší, posbírá zkušenosti a začne být na sebe daleko drsnější a začne mít maximálnější požadavky. Práce musí mít smysl. Také jsou žánry, kde se přemýšlet nemusí a dají se na tom vydělávat peníze. Nám s Jaromírem šlo především o obsah, aby to mělo vypovídací hodnotu pro diváky, aby je to zajímalo a bavilo a něco se třeba dozvěděli.

Rozhovor s Jaromírem Hanzlíkem

Bylo těžké se všechny ty role naučit? Naučit se text, to je základ, který herec pro roli musí udělat. Je to to nejpodstatnější. Když někdo cvičí svaly jako kulturistiku, tak si vycvičí sval. Když se někdo zabývá tím, že se musí učit neustále nějaké texty, tak je to, jako když se cvičí ten sval. Já to mám teď komplikovanější, protože jsem se nic dlouho neučil. (Smích) **Jaký stát byste chtěl navštívit?** Jakýkoli, rád cestuji. **Jaký jste byl žák?** Byl jsem vzorný žák. To jsi chtěla slyšet? Měl jsem ze všeho jedničky, i z chování. (Smích) **Neměl jste tedy vždy jedničku z chování?** Většinou ano. (Smích) **Občas se tam ta dvojka vloudila. Jaké jste měl oblíbené a neoblíbené předměty?** Matematika, fyzika, kdo to má rád? **Hrajete radši roli záporáka nebo kladěse?** Vždycky jsem hrál kladěse, ale teď bych si moc rád zahrál nějakého záporáka. **Jak trávíte volný čas?** Lelkuji, chytám lelky, to je nejlepší. Ležet. **Jakou roli byste si vybral – král nebo loupežník?** Loupežník, krále už jsem hrál. **Bylo těžké udržet vážný obličej v některých rolích?** Bylo. Třeba když jsem hrál s panem Menšíkem, protože s ním byla veliká legrace. **Jak hodnotíte chytré technologie?** Tomu vůbec nerozumím. To bys mě musel učit, protože vy mladí, vy děti, vy tomu rozumíte víc než my. Víím jen, že to telefonuje, že to zvoní, když to zvoní, tak to zvednu, když to nezvoní, tak to nezvednu. **Jaké máte pocity, když se na sebe díváte ve filmu?** Hrozný. Nerad se na sebe dívám. (Redaktoři: Marie Tomášková, Tomáš Hora a Filip Hančík, 6.B, Jan Eckardt, 7.B)

Tady straší!

První listopadovou sobotu se konal Hororový ostrov. Jedná se o hororovou akci, která začíná na mostě, vede přes stezku a končí na louce. Když procházíte trasou, samozřejmě za tmy, můžete vidět klauny, zombíky, čarodějnice, kostlivce a mnoho dalších. Každý rok, stejně tak i letos, bylo mezi námi mnoho těch, kteří se chtěli bát. A moc jsme si to užili.

Rozhovor s Věrou Šístkovou, organizátorkou Hororového ostrova

Jak dlouho se Hororový ostrov připravoval? Hororový ostrov připravujeme tak týden dopředu. Je potřeba rozdělit masky, dolít louče atd. **Bojíte se sama na Hororovém ostrově? Proč?** Na Hororovém ostrově se sama nebojím, protože vím, kde kdo bude a co mě tam čeká, ale respekt mám, protože překvapit mě tam může cokoli. **Co vás vedlo k tomu, abyste pořádala Hororový ostrov a kolikátý ročník se již konal?** Hororový ostrov vznikl úplně náhodou. Před patnácti lety při MFF pro děti a mládež, tehdy ještě Filmák, přišel pan Michal Šašek, že by chtěl doprovodnou akci pro děti. Mělo to být něco nového, co tu ještě nebylo... a tak vznikl Hororový ostrov, tehdy ještě na „Žabáku“. **Co je podle vás nejstrašidelnější postava z hororového ostrova?** Nejstrašidelnější mi připadají klauni. **Máte nějaký sen ohledně ostrova, který se ještě nevyplnil? Jaký?** Postupně se nám asi vyplnilo vše. Chtěli jsme trasu protáhnout do lesa a to se povedlo. Ráda bych, aby byl ostrov ozvučený, dodalo by to atmosféru. Už jsme se o to několikrát pokusili, ale je to problematické. Pan Šváb nám nainstaloval aparaturu u kapličky, ale všude zvuk stejně nebyl slyšet. Ideální by bylo mít u každého strašidla telefon a reproduktor. Bohužel ze stanovišť se nám občas ztrácí louče, letos někdo odnesl i masku, kterou si strašidlo na chvíli sundalo, tak nechat na místě ležet telefon asi nemůžeme. **Jak sháníte strašidla?** Máme partu nadšenců jak z řad skautů, tak i neskautů, kteří se už na strašení těší. Jsem ráda, že se stále ještě rozšiřujeme. Ještě pořád jsou mezi námi jedinci, kterým nevádí udělat něco pro druhé. Měsíc před akcí rozešlu všem SMS a doufám, že budou mít

volno. Podle toho, kolik lidí se ozve, obsazují masky. **Který z ostrovů byl nejvydařenější?** Nedá se říci, který byl nejvydařenější. Každý má své. Několikrát padla mlha a to mělo své kouzlo. Jednou se stalo, že jsme byli svědkem průletu bolitu. To zelené světlo, co rozzářilo oblohu, bylo jedinečné. **Jaký je zájem Dobřaňáků?** Dobré je, že zájem lidí neopadá a stále jich chodí spousta. Letos to bylo 430. Rekord je myslím 465. Na akci přijíždí návštěvníci z Plzně nebo Přeštice, nechodí jen Dobřaňáci. Od některých „výrostků“ by to ovšem chtělo trochu slušnosti a ohleduplnosti a pokud jim to dělá problém, měli by snad raději zůstat doma. (Mája Tomášková, 6.B)

Havelské trhy

V sobotu 20. 10. 2018 se na dobřanském náměstí konaly Havelské trhy. K vidění bylo okolo čtyřiceti stánků a u některých si mohli návštěvníci dokonce i něco vyrobit. Dopoledne zpřijemnilo divadýlko, které zahrálo pohádku Kočičí princezna, k poslechu hrál Švejk Band a Macarát z místní Základní umělecké školy. Pro děti byl připravený ručně poháněný kolotoč a také houpáčky. Já jsem se byla podívat na Macarátu. Podle mě se z Havelských trhů stala pěkná tradice. Mně se trhy líbily. (Anna Umnerová, 6.B)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jufs@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 7.A: Jan Eckhardt, Veronika Chamolová; 7.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 8.B: Daniel Noska; 9.B: Lukáš Gittler, Filip Umner; 9.C: Markéta Czerna, Monika Provozničková. **Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková.** E-**Podlavičník** - internetová verze na www.zsdobrany.cz: **Mgr. Jana Fialová.** **Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková.** Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o.,